

[Jes Lunde]

mennesker i samfundet, som har gavn af skattetænkning og spekulation: den ene er at give alle en sådan mulighed, det er hr. Maisteds forslag. Den anden er at fjerne muligheden for de rige, det er SFs forslag.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Så lang tid man har et offentligt overforbrug, som hr. Jes Lunde går ind for, og en stor udvidet offentlig sektor, hvor der overhovedet ikke er produktionsdækning, er det helt sikkert, at SFs metode er ubrugelig, er uduelig.

Poulsgaard (FP):

Vores statsgæld er nu på 55 mia kr. Afdragene på statsgælden er på 84 mia kr. Det giver i alt 139 mia kr. Vi forventer at få 185 mia kr. i skat, i formueskat, kapitalvindingskat, realrenteafgift, selskabsskat, kulbrinteskatekat m.m. Det er tallene. Men jeg synes, den konservative ordfører, hr. Collet, startede meget fornuftigt, da han sagde, at det er en kedelig vane, vi har fået hvert år først på året at skulle give nye bemyndigelser. Men så sluttede hr. Collet med at sige, at han ikke var nær så bekymret i år, som de konservative har været de andre år. Ja, det er et optimistparti. Jeg kan huske, dengang den nuværende statsminister var formand for det konservative folkeparti – det er han stadig, men altså da han sad derovre – da holdt han en tale her fra folketingets talerstol under behandlingen af et forslag fra den socialdemokratiske finansminister om nye statslån, og da sagde statsministeren næsten ordret: vi går med til det denne gang, men så er det også sidste gang; nu må vi til at have bragt orden i vort eget hus. Dengang var han selvfølgelig heller ikke statsminister.

Jeg står her med Søndags-Aktuelt fra den 27. januar i år, der har en artikel om regeringens økonomi, og hvor der står, at vi forærer udlandet 700 mill. kr. Det er hr. Camre, der er citeret her, og hr. Camre plejer at være nogenlunde velbevandret i det økonomiske. Hr. Camre siger, at statens gæld i 1982 – og det var dengang, da vi havde den elendige socialdemokratiske regering – var 50 pct. af bruttonationalindkomsten. Nu er den 75 pct. af bruttonationalindkomsten. Jeg skal love dig, det er gået godt i de år, hvor vi har haft

den borgerlige regering! Det er gået godt med galluptallene, men det er også det eneste sted, det går godt. Det er de barske realiteter. Så kommer man her nu og vil igen forøge statens udgifter; vi kan selvfølgelig ikke deltage i den leg. Det bliver et stort nej.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg vil gerne indlede med at takke for den støtte, et flertal har givet de to lovforslag. Jeg husker også tilbage i tiden, hvordan lovforslag som disse to kan give anledning til store og brede samfundøkonomiske debatter. Det skal jeg ikke ligefrem inspirere yderligere til, men jeg vil dog gerne, ligesom hr. Fogh Rasmussen gjorde det, glæde mig over, at der er tale om en klart nedadgående tendens hvad angår tallene for lånebemyndigelserne. Jeg ser naturligvis også frem til den dag, hvor det ikke længere er nødvendigt at fremsætte sådanne lovforslag. Jeg håber også, man har lagt mærke til, at der såvel i bemærkningerne til lovforslaget som i fremsættelsestalen er en betydelig sandsynlighed for, at disse lånebemyndigelser i virkeligheden kan dække både 1985 og 1986.

Det er klart, som også hr. Poulsgaard har givet udtryk for her, at underskuddet vokser, og det er da en uhyggelig situation. Men det glædelige er, at underskuddet i de enkelte år nu bliver stærkt reduceret. Jeg skal bare for en ordens skyld gøre opmærksom på, at det klart er regeringens målsætning, at der skal være ligevægt på betalingsbalancen i 1988 og på statens budget ved udgangen af dette årti. At nå disse to mål kræver i sig selv en meget stærk indsats; det gør jeg bare for en ordens skyld opmærksom på.

Jeg er derimod lidt overrasket over, at hr. Camre går så stærkt ind i debatten om salget af kroneobligationer. Jeg vil, ligesom hr. Fogh Rasmussen gjorde det, advare meget stærkt imod, at man på grund af det salg – og det har været større end forventet, det erkender jeg – skulle begynde at pille ved de frie kapitalbevægelsessystemer, vi nu har fået indført. Jeg mener, det er meget farligt, og jeg mener også, at hr. Camre overdimensionerer den økonomiske effekt af det, der sker ved salget af kroneobligationer i stedet for at finansiere f.eks. ved dollarlånene.

Det får vi lejlighed til at drøfte i det samråd, som økonomiministeren og jeg har ind-